

Nieuwsbrief 2018 nr. 2 Zen Heart Sangha Nederland 23 april 2018

For the English version of this newsletter, please scroll down to below the Dutch version.

Hoe wil ik leven? - Michel Sensei

Twee mensen zijn zich aan het voorbereiden zijn op het ontvangen van Jukai (komende Augustus in Holten), en dus ben ik mezelf daar ook op aan het voorbereiden. Onlangs las ik Chögyam Trungpa Rinpoche's boekje "The Path is the Goal" weer. Daarin schrijft hij over werken met de zes Paramita's, de zes perfecties of liever cultiveringen, die diep verbonden zijn met de zestien geloften van Jukai.

Het gaat in de kern over de vraag: Hoe wil ik leven? Hoe wil ik vrede vinden in mezelf en hoe kan ik in vrede leven met de wereld om me heen? Werken met de zestien geloften is daarin van zo grote waarde dat Eihei Dogen schrijft dat de geloften de belangrijkste zaak zijn van onze traditie, "The single most important matter of our school".

Maar wanneer we de geloften gaan hanteren als strikte geboden en verboden, gaat er iets mis. Als we dát doen is de kans groot dat we eigenlijk alleen maar dieper verstrikt raken in innerlijke en externe oordelen en veroordelingen. En dat leidt weer tot innerlijke en externe conflicten en een groeiende kloof tussen onszelf en de wereld, en tussen onszelf en onszelf.

Ik vraag me regelmatig af waarom ons zicht op moraliteit (de Paramita van Sila) vaak zo extreem zwart / wit is. Het is goed of fout, juist of onjuist. We hebben uitgesproken meningen (waarvan we overtuigd zijn) en soms krijg ik het gevoel dat het in moraliteit vooral gaat om onze overtuigingen luidkeels tot uiting te brengen en daar zo hardnekkig mogelijk aan vast te houden. Wellicht is dat zo omdat we anders bang zijn verward te raken. Of erger: bang om het VERKEERD te zien, om FOUTEN te maken. De vraag is natuurlijk of de wereld beter af is, en wijzelf beter af zouden zijn, als alles onversneden helder en gestoken scherp te verdelen valt in goed en niet goed, zonder ruimte voor ambivalentie en twijfel. Hoeveel ruimte houden we dan over? Hoeveel (mede)menselijkheid zou overeind blijven?

Taizan Maezumi Roshi's gevleugelde uitspraak was: "Practice is about closing the gap between yourself and your self" (wat je op verschillende manieren kan opschrijven; één spatie kan een verschil maken. Of in dit geval juist helemaal géén verschil). Hoeveel ruimte hebben we nodig om de kloof tussen onszelf en ons zelf te overbruggen? Je zou kunnen zeggen dat dat een rare vraag is. Geen afstand tussen mezelf en mij zelf vraagt zo'n nabijheid, dat er geen spleetje ruimte overblijft. Maar wellicht is de kloof die het denkende hoofd bedenkt tussen tussen mezelf en mij zelf het makkelijkst te overbruggen door de grenzeloze ruimtelijkheid van ons hart binnen te gaan, waarin wijzelf en ons zelf naadloos één zijn en tegelijkertijd elkaar ontmoeten. Kan er iets dieper intiem zijn?

Misschien is moraliteit ook wel te vertalen als het kweken en voeden van een cultuur van ontwaken. Het kweken en voeden van een houding, een manier van leven, die ontwaken wil bevorderen in onszelf en rondom ons. Een cultuur die onszelf richt op het bieden van ondersteuning aan iedereen op het pad. Een cultuur die poogt open en aandachtig te zijn, aanwezig en beschikbaar, hier, nu.

Chögyam Trungpa probeerde dat en hij deed meer dan de meesten. Dat betekent niet dat hij geen blinde vlekken had. Hij had zijn trauma's, maakte fouten en ontwikkelde verslavingen. Hij heeft hier en daar schade aangericht. Maar tegelijkertijd was zijn hele leven één grote en meeslepende poging om deze cultuur van ontwaken te kweken en te voeden, voor het welzijn van alle levende wezens.

Hetzelfde geldt voor Taizan Maezumi Roshi. Ook hij maakte fouten en ook hij had zijn blinde vlekken. Maar tegelijkertijd schijnt door alles een helder licht van compassie en passie voor het bevorderen van die cultuur van ontwaken. Door alles heen straalt de oorspronkelijke intentie. De intentie om goed te doen, om het goede te doen voor anderen.

Mededelingen

Sesshin, 14-20 mei 2018

Zoals eerder aangekondigd, houden we van maandag 14 mei tot en met zondag 20 mei aanstaande een week-sesshin in Holten. Aanmelden kan via een email naar info@zenheart.nl.

Privacy wetgeving

Vanaf 25 mei 2018 moet ook de Zen Heart Sangha voldoen aan de nieuwe privacy wetgeving. Op de website zal een privacy verklaring worden opgenomen, waarin wordt beschreven hoe we aan de gegevens komen (toestemming sangha-lid), welke gegevens het betreft (enkel. naam- en adresgegevens) en wat we hiermee doen (gebruik t.b.v. verzending van aankondigingen en mededelingen).

Agenda

14-20 mei 2018 – Weeksesshin, Holten
29 juni-1 juli 2018 – Weekendsesshin, Den Haag
16 juli 2018 – Zomersluiting
17-24 augustus 2018 – Weeksesshin, Holten
27 augustus 2018 – Start normaal weekprogramma

Colofon

Deze nieuwsbrief van de Zen Heart Sangha verschijnt drie tot vier keer per jaar.

Contactgegevens:
Zen Heart Sangha
Copernicusstraat 20
2561 XA Den Haag
070-3604305
06-51542612
www.zenheartsangha.nl
info@zenheart.nl

=====
English version
=====

How do I want to live? - Michel Sensei

Two people are preparing to receive Jukai (which will take place in the August sesshin in Holten) and so I am preparing for it as well. Just recently I was rereading Chögyam Trungpa Rinpoche's book "The Path is the Goal." He writes about working with the six Paramitas, the six Perfections or rather Cultivations, that are intimately connected with the sixteen precepts of Jukai. At the heart of all this lies a fundamental question: How do I want to live? How do I want to find peace within myself and how can I live in peace with the

world around me? Working with the sixteen precepts is of such importance that Eihei Dogen writes that these precepts are “The single most important matter of our school.”

But if we were to use these precepts as strict commandments and restrictions, something is going wrong. If we see them like that, there’s a good chance we will just get more and more caught up in inner and external judgements and condemnations. And those will lead to just more internal and external conflicts and a deepening gap between ourselves and the world around us as well as between ourselves and our self.

Sometimes I wonder why our ideas about morality (the Paramita of Sila) are so often strongly set in black and white. It’s right or it’s wrong, good or bad. We have strong opinions (we often call them convictions) and sometimes I get the feeling that morality seems to be about expressing those opinions with force and to stick to them. Perhaps this is because otherwise we are afraid to get confused. Or worse: To get it WRONG, to make MISTAKES.

Question is; is the world a better place, and would we be better human beings, if everything is always clear and sharply divisible in right and wrong, good and bad, without any space for ambivalence and doubt? How much space would we have then? How much compassion and humaneness would remain?

Taizan Maezumi Roshi is very often quoted saying: "Practice is about closing the gap between yourself and your self" (which you can put in writing in different ways; a space can make a difference, although perhaps in this case it makes no difference at all).

How much space do we need to close the gap between ourselves and our self? One could argue that this is a weird question. Leaving no gap between myself and my self, requires such proximity that there cannot be any space left. But perhaps bridging the abyss that the mind imagines between myself and my self is easiest when we enter the vast spaciousness of our heart, in which self and self are seamlessly one and at the same time meet. Could anything be more intimate?

Perhaps morality can also be interpreted as cultivating a culture of awakening. The cultivation of an attitude, a way of living that essentially wishes to develop and promote awakening within and around ourselves. A culture that involves us in helping everyone on the path. A culture of trying to be open and attentive, present and available, here, now.

Chögyam Trungpa tried and he did more than most. That doesn’t mean he had no blind spots. He had his traumas, made mistakes, developed addictions. He did some damage here and there. But at the same time his entire life was one hugely spirited attempt to create, feed, promote and cultivate this culture of awakening, devoted to the well-being of all beings.

The same is true for Taizan Maezumi Roshi. He too made mistakes. He too had his faults and his blind spots. But through it all, there shines this clear light of compassion and passion to promote the culture of awakening. Through it all there is the radiance of the original intention. The intention to do good. To do good for others.

Announcements

Sesshin, 14 – 20 May, 2018

As announced, there will be a week-long sesshin in Holten. You can sign up via email to info@zenheart.nl.

Privacy regulation

As of 25 May 2018, the Zen Heart Sangha will need to be compliant with the new General Data Protection Regulation (AVG). At our website we will publish a privacy statement which will describe which data we hold (name, address), how we were informed (by consent) and how we apply these data (usage for announcements etc.).

Agenda

14-20 May 2018 – Week-long sesshin, Holten
29 June -1 July 2018 – Weekendsesshin, The Hague
16 July 2018 – Summer closure
17-24 August 2018 – Week-long sesshin, Holten
27 August 2018 – Start of normal program

Colophon

This newsletter from the Zen Heart Sangha will be published three to four times a year.

Contact details:

Zen Heart Sangha
Copernicusstraat 20
2561 XA The Hague
070-3604305
06-51542612

www.zenheartsangha.nl

info@zenheart.nl